

blemer i Rumænien, så betyder det ikke noget, hvis Kommissionen siger, at det er lige meget. Faktisk kan Kommissionen jo give ham mundkurv på.

Det er det, som man har gjort fra Fratinis, justitskommissærens, side. Man ønsker ikke at høre på kritiske røster, for Kommissionen har en på forhånd fastlagt plan. Kommissionen har sagt, at 2007 er det år, hvor landene kommer med. Og skulle det gå rigtig galt, så bliver det 2008.

Enhver med det mindste omløb oppe på øverste etage kan da sige sig selv, at når man på forhånd fastlægger sådanne kriterier, er der ikke en motivation for at få gennemført de nødvendige reformer. Tværtimod skaber det selvfølgelig en stemning af, at vi alligevel kommer med, så hvorfor gøre mere ud af det end højest nødvendigt?

Kl. 16.00

Det er præcis det problem, vi står over for, og det problem accentueres af, at det her Folketing er regeret af et flertal, som ikke ønsker at have en selvstændig holdning, som ikke ønsker at tænke selvstændigt, og som ikke ønsker selv at se problemerne, men fuldstændig lukker øjnene for de ting, som alle, der ved noget om Bulgarien og Rumænien, rent faktisk peger på. Man peger blindt på det, som Kommissionen siger, og man følger blindt den taktstok, som Kommissionen svinger. Det er ikke acceptabelt.

Naturligvis er vi alle sammen tilhængere af eksport. Naturligvis er vi alle sammen tilhængere af, at det skal gå godt for både den danske, den europæiske og vel også den globale økonomi. Men hvis det bare handlede om, at vi skulle have gode handelsvilkår, at vi skulle få det hele til at fungere så godt som muligt, og at landene i øvrigt skulle med så hurtigt som muligt, hvorfor så stoppe ved Bulgarien og Rumænien? Hvorfor ikke tage Rusland, Ukraine, Belarus og alle andre lande med? Der er jo ingen grænser for herlighederne på den måde.

Sådan kan man naturligvis ikke køre EU. I EU med alle dets vederstyggeligheder og dets fordele må der være nogle mindstekrav.

Når 70 pct. af EU's budget går til planøkonomisk omfordeling af pengene fra de rige lande til de mindre rige lande, er det klart, at de skatteydere, som betaler pengene til EU's kasser, altså også har et berettiget krav på at få at vide, at pengene går i de rigtige lommer. De vil ikke gå i

de rigtige lommer i Bulgarien, som i højere grad er styret af mafiaen end af politikerne. De vil ikke gå i de rigtige lommer i Rumænien, hvis landbrug er på et niveau, man dårligt kan sammenligne med det øvrige EU's. Svindelen og korruptionen vil forværres, og danskerne skal betale regningen. Det er realiteterne.

Derfor siger Dansk Folkeparti: Vi har ikke noget imod at få Bulgarien og Rumænien med, men det skal ske på et tidspunkt, hvor de kan leve op til kravene. Derfor afviser vi den forhandlingslinje, som Kommissionen har lagt for dagen, fordi den ganske enkelt er ubegavet. Det er ubegavet på forhånd at lægge sig fast på et resultat, når man ikke ved, om man kan nå kriterierne for resultatet. Derfor vil vi ikke være med. Vi tør rent faktisk tænke frit. Vi vil ikke bare blindt følge Kommissionens taktstok, når vi kan se, at både Eurojust, Europol og Kommissionens egen udsendte siger, at der er enorme problemer. Vi vil lytte, selv om Kommissionen ikke gør det.

Derfor insisterer vi på, at det her beslutningsforslag er det rigtige både for Europa og for Danmark. For det er jo fuldstændig evident, at det vil få konsekvenser for Danmark, hvis man laver den overgang, der lægges op til nu. Når Bulgarien og Rumænien bliver medlemmer af EU, får borgerne udvidet adgang til Europas område. De kan være her et halvt år uden tilladelse for at søge arbejde.

Man skal være meget naiv, hvis man tror, at mafiaen, som i forvejen dominerer de her lande, skulle forpasse sådan en mulighed for at vinde ind på det europæiske territorium. Selvfølgelig vil det få konsekvenser, præcis ligesom det har haft konsekvenser for Vesteuropa ved østudvidelsen, præcis ligesom vi har set, hvordan kriminaliteten er svømmet ind over Vesteuropa. Den vil kun vokse til en endnu større bølge ved at tage de endnu mere korrupte og endnu mindre udviklede lande med.

Vi skulle ikke på forhånd have givet dem en klar dato. Vi skulle have sagt, de kunne komme med, når de opfyldte betingelserne. Det gør de ikke i dag. Og vi nærer altså en frygt for, at det vil få alvorlige konsekvenser for EU og for Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.